

OSTRAVAN.CZ

1. Dalibor Janota (1946-2023) byl živou pamětí hudebního divadla, vzpomínají jeho kolegové a pamětníci

06.06.2023 ostravan.cz - Milan Bátor

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadla; moravskoslezského; Národního; Ostravě

Dalibor Janota se narodil 20. srpna 1946 v Ostravě. Vyrůstal odmalička v divadelním prostředí, proto se brzy uplatnil na jevišti v dětských rolích, ale vyzkoušel si také nápovědu, práci rekvizitáře, inspicienta apod. Láska k divadelnímu kumštu ho přivedla ke studiu zpěvu u Rudolfa Vaška a později na ostravskou konzervatoř, kde Janota studoval u Jiřího Herolda a Zdeňky Divákové. Od roku 1964 působil Janota jako sborista Slezského divadla v Opavě, později byl sólistou operety v Teplicích a v roce 1984 získal angažmá do operního sboru Národního divadla. Ve Státní opeře Praha se stal v devadesátých letech minulého století sólistou, ztvárnil role Froshe (Netopýr), Gastona (Traviata) hraběte Lerma (Don Carlos), Alcindora (Bohéma) a mnoho dalších. Hostoval v celé řadě tuzemských divadel včetně **Národního divadla moravskoslezského v Ostravě**. Ve svém rodném městě účinkoval naposledy před dvaceti lety jako Spoletta (Tosca) a císař Altoum (Turandot).

Vedle pěvecké činnosti se Janota věnoval publicistice, v níž zanechal nesmazatelnou stopou. Podílel se na knize Malá encyklopedie české opery (1999), ale jeho největším přínosem je fundamentální spis Česká a světová opereta (2020), v němž sumarizoval své celoživotní zkušenosti. Publicista a dramaturg Patrick Fridrichovský přiblížil Janotovu práci následovně: "Dodnes je jeho kniha jedinou zásadní prací o hudebně skvělém a ryzím středoevropském žánru operety... I když se nedá srovnat s krásně fotograficky vypravenými a barevně tištěnými studiemi, jež o operetě za poslední dekádu vyšly v němčině, francouzštině nebo angličtině, je to hotový poklad českého hudebního divadla."

Na Dalibora Janotu vzpomínají s láskou také opavští a ostravští umělci. Sopranistka Eva Dřízgová Jirušová pro Ostravan.cz uvedla: "V době, kdy jsem často hostovala ve Státní opeře, jsme se vídali. On měl vztah k Ostravě a tak se ke mě vždy velmi hlásil. Byl taková duše Státní opery, všechny znal a vždycky chtěl všechny do Ostravy pozdravovat".

Na ostravského rodáka, který na své kořeny nikdy nezapomněl, vzpomíná velmi srdečně také emeritní opavský herec Evžen Trupar. "Když měl šedesátiny tak si ve Slezském divadle zahostoval v komedii Někdo to rád horké. Přišly jeho opavské fanynky. Dalibor byl opravdu přátelský a citlivý člověk. Měli jsme se rádi dlouhé roky. Přijel jednou za čas, naše hovory se týkaly opery a toho, co se děje ve světě. Byl jako takový můj bratr", uzavřel známý opavský herec.

Příspěvek poslala také přední česká divadelní publicistka Radmila Hrdinová: "Málokdo z těch, kteří se kdy věnovali opeře a operetě, miloval hudbu a divadlo tak jako člověk s příznačným operním jménem Dalibor Janota. Divadlem žil nejen na jevišti, kde s velkým entuziasmem a smyslem pro komediální účinek ztvárnil řadu rolí, ale i mimo ně. Byl velkým znalcem opery i operety, měl hluboké znalosti obou podob hudebního divadla, které zúročil v knihách Malá encyklopedie české opery a Česká a světová opereta. Ale Dalibor Janota především operou a operetou skutečně žil, každou minutou svého života. Blíž jsme se poznali na večerech Legendy české opery pořádaných v pražském Divadle U Valšů, kam docházel s velkou pravidelností. A s ním přicházela i báseň pro každého z jubilentů a velkých jmen české opery. Byly to verše hravé, v nichž souhrn životopisných údajů a výčet rolí vždy spojil s osobním vztahem k dané osobnosti, verše okořeněné laskavým humorem. Byl by si zasloužil být jedním z protagonistů těchto večerů, ale se skromností to odmítal. A přitom by bylo o čem povídat, protože on sám byl živou kronikou českého operního světa. Setkání s Daliborem Janotou patří k těm, na která se nezapomíná."

Na Janotu vzpomíná i šéfredaktor Divadelních novin a významný český publicista Josef Herman: "Dalibora Janotu jsem poznal jen zběžně, nikdy jsme na ničem nespolečně pracovali. Budu si ho pamatovat jako rovného chlapa, který všechno říkal na rovinu a byl schopen se povznést nad případné názorové rozdíly – třeba na situaci Státní opery. I když možná jsme až tak od sebe v té věci vzdálení nebyli. Bral jsem ho jako svého druhu samouka, který se vlastním úsilím dobral velkých znalostí a ty mu umožnily spolupracovat na operní encyklopedii a hlavně napsat inspirativní knížku o operetě. Vůbec pro mě byl v základu opereták, což chápu ve velmi pozitivním smyslu, protože operetu považuji za jednu z nejtěžších divadelních disciplín, v níž se za nic neschováte, nic neokecáte ani neozpíváte. A Dalibor Janota to dobře věděl. Vzpomínám na jeho veršované, které přednášel naposledy v Divadle U Valšů k poctě různých jubilentů. Setkání s nimi pořád organizuje Lubomír Havlák a moderuje Radmila Hrdinová. Janotova veršovaná přání patřila k vrcholům setkání a nebylo by na škodu je někdy zveřejnit. Bral jsem ho jako fachmana, který pěkně odvedl řadu malých rolí, ale hlavně se dokázal na operu i operetu dívat věcně, s nadhledem – a přitom pro ně dělal, co jen mohl." Poslední roky Dalibora Janotu hodně trápilo zdraví a jeho odchod se neobešel bez velké bolesti. Celý svůj život naplnil odhodlanou prací a jeho odkaz může sloužit a inspirovat další generace. Jak sám prozradil v jednom rozhovoru, splnil se mu životní sen.

URL | <https://www.ostravan.cz/79762/dalibor-janota-1946-2023-byl-zivou-pameti-hudebniho-divadla-vzpominaji-jeho-kolegove-a-pametnici/>

[« zpět na začátek](#)